

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політична, економічно-суспільна й літературна газета

(Редакція: Руська ч. 3).

Украйнська газета у Львові:

Місяць	24 — К.
квітня	12 — "
квітня	6 — "
квітня	240 — "

На рік	82 — К.
півроку	16 — "
чвертьрока	8 — "
місяць	270 — "

В Німеччині	17 мар.
В Америці	11 дол.
В інших державах	34 фр.

Виходить ще для України
кожні п'ятниці.

М. ГРУШЕВСЬКИЙ

З старого і нового*

Те, що сталося, багатьом здається якимсь чудом, що прийшло, навідомо звідки, невідомо як, несподівано, всупереч всім рахункам і „трезвим поглядам”, а «даче, перегорнувшись поживілі від часу картки нашого напівкального життя, ми знайдемо в них слова, які здаються намов пізні написаними, — так живо віддача вони в поетичній формі патиненого пророчества основні риси того, що розгортається перед нашими очима. Я розумію „Книгу битія українського народу”, агітаційний твір, написаний для Кирило-Методіївського Товариства Костомаровим сімдесят літ тому і призначений для поширення між людством Росії й інших славянських народів. Він носить на собі віразний слід релігійного піатизму і славянського романтизму, під впливами якого написаний. Але в цю окладинку вставляє програмний революційний зміст, який далеко випередував свій час.

Нація на цій землі, по українських і по російських, для розвою людності не-української, ся „Книга битія” досі не могла бути видана; надруковані були тільки виривки з російського тексту — і вони були скофісковані. Видана її в познім українським тексті тепер стає черговим завданням. Існує лише кілька вірників на землі.

Треба пояснити, що ідеалізуючи прикладом іншіх славянофілів патріархальне славянство в протиставленні елементові германському, „Книга битія” уважає український народ найбільшим чистим представником демократичної славянської стихії, непокаліченій сторонами впливами, як у Польщі й Московії, з котрими „Книга” весь час переводить паралелі.

„Кричали Поляки: у нас свобода і рівність, але вони вітворили собі пана і стерялися від польського, попав простий народ в неволю наїгришу, яка була коли небудь на світі, — без усікого закону пани вішли й побивали своїх незільничів.

У Московії — піднявся над усіма цар московський, а піднявся він, кланяючись Татарам, і цілував ноги ханові бісурмезові, щоб помагав йому держати в неключимій неволі християнський народ великоросійський. І стерялися народ великоросійський і всіх в ідолопоклонство, називав свого царя земним богом і все, що цар скаже, уважав добрым.

Україна не любила ні царя ні пана і вітворила у себе козацтво бранців, до котрого кожний, вступаючи, був братом інших, хочби був паном чи незільником, — аби був християнином. І з дия в день росло козацтво і мисливські. І скоро всі люди стали б козаками, себто вільними і рівними, і не було б над Україною ні царя, ні пана, крім Бога єдиного, і за прикладом України те саме сталося б у Польщі, а потім і в інших славянських землях.

Але польські пани, злякавши ся, вживили всіх заходів, щоб положити межу розвитку козацтва. А цар московський, коли Україна приєднала до Московії і „обєднала ся з нею нероздільно”, але і несумісно, так, як з часом обєднаються ся між собою всі народи славянські (в славянській федерації), він поділився з польськими панами Україною, віддавши їм право бути землею „на обидві різні”.

Україна борола ся проти цього. „Се була найсвятіша і найславніша бітва за свободу — ледве чи знайдеться в історії подібна ін-

а розділ України — се мріянка діло, яке тільки можна знайти в історії”. Але не виправили Україці і знищили козацтво, в правобічних землях панік поліські, а в лівобічних цари російські.

І згинула Україна. Але се тільки так здається ся. Не згинула зона, бо не хотіла знати про царя, ні пана, а хотіла був пад інші цар, але чужий її, і хоч були пани, — але чужі, і хоч з української крові буди єї виродки, але вони не поганять своїми чутами українською мовою і не називають себе Українцями. А правдивий Українець, чи від був роду простого, чи панського, він не повинен любити ні царя, ні пана, а повинен любити свого Бога. Так було перше, так воно і тепер.

І Славянщина, хоч і терпіла і терпить неволю, сама не сотворила неволі, — бо цар і панство — се не славянського духу твір, а німецького і татарського. Правдивий Славянин не любить царя і пана, а любить і памятає одного Бога. Так було перше, так воно і тепер.

Україна лежить у могилі, але не змерла. Бе голос її, що карикює всю Славянщину до свободи і бранців, візьмов ся по славянському світу, і відідав ся він, сей голос, у Польщу. У Польщі з 1791 р. відівали Поляки, що від було між вінами пізні, а були всі рівні в Річі Посполитій, — а сьогодні і тут Україна ще 129 літ перед тим. Не допустили того і в Польщі, розрвали Польщу, як передтим розірвали Україну. Так і треба Польщі, бо не послухала вона своєї сестри України і запронастила її. Та не згине Польща, бо її розбуртує Україна, що зла на памятає і любить свою сестру, наче б не було між вінами нічого...

„Встане Україна з своєї могили і знову вклине до своїх братів Славян. І не зістанеться ні царя, ні князя, ні графа, ні герцога, ні сяйтельства, ні превосходительства, ні пана, ні боярина, ні мужика, ні холопа, ні в Великій Росії, ні в Польщі, ні на Україні, ні в Чехії, ні у Хорватії, ні у Сербів, ні у Болгарії. І стане Україна незалежною річно-посполитою (ресурсником) в славянським союзі. Тоді скажуть всі народи, показуючи на те місце, де на карті буде намальована Україна: „Ог камінь, відкинений будівничими, — а він ліг основою всього”.

Сей патинений пророчий стих, сей поетичний розмах політичної мисли, — як бачите, — може підходити до кастроїв явившіхся хвилі. Він веде нас тісним духовним спорідненням з тим великим духом України зперед сімдесяти літ. Ми наче чуємо в свої руці руку наших дідів, їх удари се, ця передається ся зам. Жевінше від коли небудь ми відчуваємо живий зв'язок нашіз Старої Україною, з історичною традицією її, з усіма благородними змаганнями до вільності, до незалежності, до народовласті, до свободного і дружнього спільнотного прожиття народів. Коли на великім зібранні київськім 19 березня промовці говорили під Богданом про те, що прикладом російської революції і федеративної республіки російської потягне за собою і інші народи Європи і за федерацією російською повстане народова федерація європейська, — в мої душі оживали старі мрії Каріло-Методіїв ціа про всеславянську федерацію, бранців народів, про наш старий Київ як будучий центр, будучу столицю славянської федерації, — про те, як задзвенить звону дзвінів на Святій Софії і представники народів славянських засядуть під нею на славянськім соборі...

„Вір май, се буде, буде!” кличе вигедений Костомаровим ектузіст славнофіл.

Так мріяли наші діди серед безпросвітності очей страшного Миколаївського режиму. Сі мрії повертаються до нас уже в формі реальних проектів, чергових завдань, — широкій автономії України, федеративної російської республіки, забезпечені права народності, які живуть на

Україні, щоб утворити з ними дружні і солідарні відносини для добра краю й його народу. Се велике щастя для нас, що нам сі старі мрії доводиться реалізувати. Але се положене на кладас і великі обов'язки.

Ми не можемо зіставати ся мрійниками-псегами, ми мусимо перевести старі мрії на твердий язик реальної політичної роботи, не мріяти, а творити реальні відносини, норми і підстави життя економічного, культурного й політичного.

Се треба нам памятати що дні, що години, щоб не змарнувати дорогоцінного моменту, який може бути — і не повторить ся більше.

Член польської Ради Стану про Україну і митрополита Шептицького.

ВІДЕНИЙ 10/VI. Член Ради Стану і директор департаменту праці д. В. Куковський по своєму повороті зі Штокгольму мав виклад — як передовім грозить Росії Україна, котрої независимість поспілює прямо в великорадянські становище Росії і тому Росія, котра гостить ся на независимому Фінляндію, Естонію і т. д. говорить до України:

— Підемо на вас з вілами. Тимчасом митрополит Шептицький, що мав вже вертати до Галичини, ляшився у Кіїв і розпочав на широку міру уягаску пропаганду, яка має величезний успіх. Він не хоче вже Росії покидати. — Але задумує оснувати велику 40 мільйонів державу, яка мусить стати могутнішою навіть від самої корінної Росії.

Вісти з закордонної України.

Три українські корпуси в Росії.

До вечірного видавця „Frankfurter Zeitung“ з 4. червня (ч. 152) доносяться приватно з Штокгольму: В часі нарад у головній кватері Брушевського наразі так порішено справу творення українських полків, що за будуче з корпуси армії на південно-західній фронті мають складатися виключно з Українців. Заступені на візди в більшості українські солдати домагалися повної реорганізації російської армії на основі національного принципу.

Організація урядників-Українців київської міської Ради.

„Київська Мисль“ з 1. мая (18, цвітая) доносять: 16 го цвітня відбулися загальні збори урядників київської міської ради-Українців. На цих зборах вироблено й затверджене становище Української Громади міського самоврядування. Головою Ради вибрано Т. Лубенця. Членами Т. Козубова, скарбничим В. Пядика, секретарем Е. Войткевича Павловича, Е. Чернявського і А. Яковleva, кандидата Г. Коваленка та Н. Лотошкина.

Архів київського комітету в справах друку.

„Київська Мисль“ з 6. мая є. ст. пише, що на засіданні президії виконавчого комітету, котрий складається з комісарів у справах друку С. Ефремів подав звіт

*) За київською „Новою Радою“ з днів 28-III. ст. ст.

домлене про розгляд архіву скасованого київського комітету в спрахах друку. В сім архіві зібрані найцікавіші документи, що відносяться до історії розвитку київської преси. Цілій знайдений архів передано, згідно з постановою виконавчого комітету, до розпорядимости київського товариства журналістів. Як повідомляє С. Єфремів, розгляненій архів вінчить ся 1881 р. Всі ж матеріали до цього року, як показалося, цензурний комітет передав у своїй час до розпорядимости київського губернського правління. Єфремів гадає, що в сім архіві без сумніву є богато цікавого матеріалу, який представляє положення київської, а особливо української преси до 1881 р. Ожже необхідно зажадати сих матеріалів від губернського правління.

Спинене зайняття у київських висших школах.

"Київська Мысль" з 5. мая н. ст. доносила, що рада студентських представників з огляду на крайну потребу на провінції та фронтах інтер'єнтів робітників призначила необхідним негайно призначити зайняття у висших наукою закладах. Остаточне рішення справи передано студентським зборам. Збори, що відбулися в різних наукових закладах, дали ті наслідки, що з віймою політехнічного інституту, який не має своїх представників у раді студентських представників, висловилися за припиненням зайняття 2491 проти 996 голосів. Стремилося 179. На підставі цього рада студентських депутатів постановила уважати спиненням зайняття у всіх висших наукових закладах (з віймою політехніки).

Поворот Німців кольоністів.

"Русское Слово" з 13. мая н. ст. доносила, що в останній часі виселені Німці-кольоністи стали повернутися на Україну та домагаються від теперішніх арендаторів віддання їх давніх земель. Губернський виконавчий комітет ухвалив відмовити тим домаганням кольоністів.

Рекрутатія Українців.

Під сим заголовком доноситься "Утро России" з 13. мая н. ст. під датою 11. мая з Києва: В губерніях Чернігівській, Харківській та Полтавській оголошено рекрутатію до українського полку свободних від військового обов'язку. Тих, що служать у війську, не приймають до складу, бо се вносить дезорганізацію в армії а зокрема на фронті. — (ВСвУ.)

На стрічу Митрополитові.

(З пережитого).

(Київ).

Народ по седак за віймою хаба дехілько збаламучених сіл не дав собі забрати ні своєї кат. віри, ні церкви; батьшок до них не впускає, а щоби не бути без богослужіння, по кілька миль Ізидів за своїм кат. священиком, не лякає ся нагайок і не дав заманити себе ні обітницями, ні пособіями.

Священики, що остали на своїх місцях і духовних становищах, ті головно і оборонили нашу кат. церкву і віру перед ворожим нападом, витревали в "церковних скопах" в обороні католицтва, і своєю посвятою і пряміром піднесли єї авторитет в очах народу — а ті, що по слідам свого Митрополита вивезені томилися в тюрмах і рос. неволі і декотрі з них по муках і терпіннях, утомлені у далекій чужині "костю лягли" і не вернуль ніколи, ті придбали для наш. кат. церкви слави і блеску — авреолі мучеництва і додали нашій кат. Церкві нової життєнної сили.

Не гніє і не пропадає те, що має в собі живучу і божественну силу, так і наша руська кат. церков мимо ворожих змагань з усіх сторін не упала і не змарнула! в часі гонення і понижування якраз проявилася ту свою вічно живу притягаючу силу. Оден російський урядник сказав прилюдно в товаристві: "Ваша Церква і Богослужіння, се щось так гарного, так потягає чоловіка, що не мож чим налюбувати ся; моліть Бога, щоби вона за вами удержала ся, щоби на дальше осігла ненарушеність". Так судив православний про нашу Церков та ми самі відповіди: як в часах наїду російські солдати побожно і численно горнули ся і захоплювали богослужіння в наших церквах, як пільно слухали проповідій і з якою пошаною висловлювалися про нашу церков і відправу. І чужі не могли не захопити ся її благодатним впливом.

Не одного свого добра лишив ся наш народ перед страшною воєнною куртюю, та зберіг і

уратував сюз найбільше духове добро: народну душу і свою католицьку віру і церков. Восіна була, що валила ся і перевалює ся досі через нашу рідну країну, не могла не зарвати і нашої церкви і її церковної організації. Та серед ворожих змагань і затій вона остояла ся і стоїть нині серед руїн і пожарищ скріплена і ніко знововдена, бо орошена мученичою кровю не повинних жертв..

Не зовнішні могутні впливи, поміч і заходи підтримали її повагу і жизненну силу, а підтримав її сам народ і його духовенство те, що витривало на своїм становищі і не уступило перед ворожкою навалою, скріпили її авторитеті, що потерпіли за свою кат. віру, ідею, за свою привязаність до гр. кат. церкви і до свого народу, ті наші мученики для католицької ідеї з Митрополитом на чолі, що томилися по тюрях і не одні помирали в неволі на загоченю у далекій чужій країні.

Боже Присвідінє опікувалося нашою першкою і її Архиєпископом. Народний геній Т. Шевченко, не мов прочувавши віщам духом, не даром написав, прочитавши псалом ХІ:

Воскресну я — той пан вам скаже
Воскресну нині ради їх,
Людій закованих моїх
Убогих нищих. Возведачу
Малих отих рабів німків закутах.
Я на сторожі коло їх поставля слово".

В найтяжких хвилях, коли наша церков, духовенство і народ по вивезенню Митрополита і по смерті праведника єпископа Чековича лишилися без проводу, здані на ігру судьби і грози серед бурливих воянів хвиль і дехто з них, що не мали відваги станути з ворогом до лиця в обороні церкви і католицької віри, опустивши своє становище і з безпечної місця, користуючи з неприсутності Митрополита хотіли захопити провід в церковних справах і надавати той церковному і народному житю, хоч пішли народ і церков на поталу в хвилях горя і тревоги і з помиленiem голосу і авторитету нашого Митрополита — авторитету припечатаного своїм трилітнім мучеництвом, зачали необдуманими реформами вводити розлад в наше народно-церковне життя. В часі, коли верховному архієпископу нашої церкви замкнено насильно уста в монастирській келії тюрмі из далекій півночі Росії, в часі коли весь народ затривожений вістями проного недугу тримтів о житії свого Архиєпископа, коли не наш окровавлений і занесений народ мимо понесених жертв майна і крові, спадав один удар по другому — в часі, коли для дегодження політичним цілям і експансіоністичним плянам наших непрощених опікунів не допущено нашої уніяцької Церкви і її духовенства до давніх орошених мученичою кровлю уніяцьких земель Холмщини і Волині, щоби там по бажаню недругів наших загинув і слід знищеної царським урядом унії, в тім Господь вислухав широї молитви, не потерпів неправди і "взвеличив своїх понижених і затих людей убогих" і на сторожі коло їх поставив велике слово Божої правди. Настав переший в Росії. "Отворилась трума-домовина і з під неї встала Україна..."

Наш Влр. Митрополиг визволений, "государственного преступника" з 1914 р. вигають там з пошапою свої і чужі. В серці України в Києві українська шкільна молодіж православна приносить в дарі своїх серця уніяцькому Ариї пастирю вірному синові свого народу Митрополитові Шевченкому в сріблом кованій процаматай кінці і Він інші Богом призваний для нашого народу, добрий сівач Божого слова організау уніяцьку церков в Росії, яку в Холмщині і на Волині не дозволили обновити власти кат. держави і там на складі віасів в усерді золота зерно Божої правди і католицької ідеї, заким поверне, щоби обнати назад провід і опіку своєї церкви і звільненого ликодієм народу і заступити ся за ним перед можними світами сего.

З бючим серцем очідаємо Тебе, наш добрій Пастирю і Заступнику. Весь народ молив Бога о Твій щасливий позорот і чекає на Тебе. Серед руїн і згаріща стоїть зі своїми дітьми-сиротами з мотузом у шні той безძольний Іван спасенірний, окровавлений благас Бога о правду і суд... чекає на свого Архиєпископа, щоби теплим Божим словом розрадив його збошту, зневізу душу, і чекає, щоби Ти своїм могутним ширим словом заступив ся за ним, розкрив в горі перед світом його зболіле серце і враз з другими народними заступниками добув живущої цілющої води, щоби обнати його жестокі, завдані війною кроваві рані та отерти слези його обездолених сиріт і Ти Владико не оставиш його і заступиш ся за нам.

Ю. Степанович.

Памятник-Адреса для Митрополита

А. Гр. Шевченкого.

Комітет для повітання нашого Архиєпископа бажає вручити Йому від Українців адресу-памятник у виді збірника фотографій з житя українського народу як в краю, так і на переселення в часі війни. Тому просить ся сюз дорогою всіх прихильників своєї справи надсилати на адресу комітету всякі фотографії, що стоять в звязі з війною, а тають ся Українців і то по змісах:

- а) ненаклеєні,
- б) в двох примірниках (з яких один передає на власність збірки Українського воєнного музею),
- в) з поясненнями на оборотній стороні про значене, час і місцевість знимки,
- г) посилки слати поручені і охоронені в текутору.

Передовім бажані такі знимки:

1. З добродійних воєнних товариств і комітетів, українських захистів, лічниць, школ, курсів, воєнних вистав і т. п.
2. Обходів з нагоди воєнних подій, які уладили Українці, як Богослужіння, концерти, обходи в часі У. С. С.
3. Знямка зруйнованих стрільбами наших церков, народних домів, читальнень і т. п. та заміні воєнні картини з наших сіл і міст.
4. Всі фотографії з житя переселенців Українців поза краєм, як в Відні. Праздні і інші містах, та в бараках, як Гмінді, Вольфсбергі, Хоцені і т. д. узгліддяючи всі області як домашнього, так і прилюдного житя.
5. Знимки з пробудженого українського житя в занятих землях Холмщини і Волині, та в кінці.
6. Фотографії з житя та подвигів в сій війні Українських Січових Стрільців за весь час їх існування, а то з побуту у кошках, в стрілецьких ровах, в лічницях, та станицях.

Знимки, відповідно до свого змісту, поділити ся у памятнику на відділі, заохочувати ся поясненнями, та розмальованими заголовними листами.

Фотографії просимо слати негайно, найдальше до 24 червня с. р. на адресу комітету на руки п. Мирона Федусевича у Львові ул. Листопада ч. 20, I. п.

Некай шлють комітети, фотографи-аматори, та поодинокі власники знимок!!!

Закоміт для повітання Митр. А. Гр. Шевченкого у Львові: голова секції орг. І. Дрималік, голова комітету Др. С. Федак, голова секції жив. пам. Др. К. Студіяскій.

Війна.

Телеграма Гінденбурга до Петрограду.

БЕРЛІН. З Копенгагена доносять: Кореспондент "Daily Express" телеграфує свою ліквідну, що дістав підтвердження вістки, що Гінденбург в бездротій телеграмі, яку вислав до петроградської ради робітників і жовнірів, висказує свою симпатію для мира без анексій та вонзового відшкодування і зволяє готовість Німеччини заключити такий мир.

Російські вояки бунтують ся.

ЛЬОНДОН. З Петрограду доносять, що чотири полки семої армії збуятували ся. Про-відники будуть поставлекі перед воєнний суд.

Росія в грізном стані.

ШТОКГОЛЬМ. (Ткб). "Svenska Dagbladet" доносить, що на московськім візді в проживній справі міністер скарбу Шнігерев сказав, що ціле державне життя є в грізном стані. В краю Шилковита анархія. Державна каса порожня, населене не хоче платити податків. Не тільки нема поживи, але й сирівців.

З російського заколоту.

ШТОКГОЛЬМ (Ткб). "Svenska Dagbladet" доносить, що на московськім візді в справі вживлення міністер скарбу сказав, що ціле державне життя є в грізном стані. Край є в стадії дегорганізації, а в богатих місцях є пілковитий заколот. Державна каса є пуста. Населене не хоче платити податків. Не лише нема живности, але й сирівців.

ЛЬОНДОН (Райтера). До "Morning Post" доносять з Петрограду: Власть виділу жовнір-

Жертви на оселі для інвалідів У.С.В.

належить слати до Товариства „МАКІВКА“ в Новім Санчи.

ських і робітничих відпоручників slabne, селяни не хотять брати участі в скликанім всеросійським конгресом. Члени виділу завели покладані в них надії. Республіки в Кропивницькому і Шліссельбурзі не мають довіри до виділу, заворушення по селах ширяться. Люді огорнули божевільна жадоба кишеня. Наспіла пора на новий переворот, правительство мабуть ще в самінні змінити ся.

І ГЛАВНОІ АВСТРІЙСКОІ НЕАТИРІ

8 дня 10. червня 1917.

На східнім фронті:

В східній Галичині в кількох місцях збільшилося боєва діяльність.

Італійський фронт:

В області армії над Сочею пічкою новога. В долині Сугана і на високорівній смокиці вчора пополудні розвинулася нагальна гарматна борба, котра ніч рано тривала даліше з ще збільшеною силою. У верога зазначувалася ся оживлений рух.

На південно-східнім фронті:

Не було зміни.

Шеф Генерального Штабу

робила величі труднощі в її поміщені, однак редакція рішила ся була на слідчай її недопущення виключити також статі обох польських професорів.

Впрочім спеціальну відповідь на статичні виводи польських співробітників замовила редакція „Südd. Monatshefte“ у одного з наших доцентів університету.

— З Буковини. З фронту доносять „К. Мисль“ з дні 1. мая (24. цвітня) отже: З огляду на повне занепадення горожанської управи й на безвластіє в Чернівцях і на Буковині утворився 12. цвітня виконавчий громадянський комітет города Чернівців і Буковини з представниками гарнізонової ради, військових депутатів, земського союза, союза городів, Української Громади, земінничих організацій і місцевого громадянського комітету. Комітет заступив на землемісії членів черновецького магістрату, які не мали довіри громадянства, тимчасовими виборчими представниками населення, вибралиши комісара при поліції для організації громадської міліції, заняв ся організацією тимчасової управи політами, виділив комісії юридичної, адміністраційної, народної просвіти й санітарну. Тимчасове приміщення комітету — черновецький магістрат ч. 29. Президія комітету: Олександер Багрій, Іван Горман, Петро Дрожжин, Степан Гавеський.

— Самоубійство регента республіки Сан Маріо. 8 Лютого доносять: Медіолянські часописи звіщають, що регент республіки Сан Маріо, Оліпдо Аматі, котрий внаслідок ряду спроказівень, що виносять кілька мільйонів лір, був арештований, кинув ся з вікна одного шпиталю, в якім його інтернували. Він погиб на місці. Аматі в імені своєї республіки, на ждані Італії, виповів Австрії також війну перед двома літами.

— Штучні народи. Польська частопись, що виходить в Швейцарії, „Tribune de Lausanne“, займається австрійсько-німецькою пропагандою за освобождження України і каже, що український народ та його мова се австрійський звінчайд. Цілій рух за автономію України викликали добре платні віденські і берлінські агенти. Се був би один „штучний парід“. Другим є самі Поляки. Колиб' їх на гальванізували Прусаки, вони їх на хвилю не пе реставали би бути бедуїнним, мертвим трупом.

— Віче Білорусинів. З Петрограду доносять часописи з дні 28. цвітня: В повені всіх нарад, засідань, зборів, мітингів, перешколої же незамінно віче Білорусинів в Петрограді. Дні 8. с. м. в скромнім приміщенні деревляного цирку на Красній проспекті зібралися кількасот Білорусинів. Віче ухвалило дві резолюції, котрі в деякій мірі знаменують опію і теперішні домагання Білорусинів. Перша резолюція стойть на становиську демократичної федерації російської республіки, в котрій Білорусь має бути однією з свободних держав. В подробачках підчеркує резолюція потребу конституування Білорусі, відтак потребу краєвого білоруського сейму, окремого краєвого бюджету поза загальнодержавним; далішо додається ся резолюція урядової білоруської мови на Білорусі, заведення всіх родів білоруських шкіл, відтак участі міністра Білорусі в Раді міністрів. Взагалі домагається ся резолюція широкої самоуправи в етнографічних межах Білорусі. Друга резолюція, предложенна білоруською соціалістичною Громадою, дещо відмінна, характеру більше парліаментарного. Крім тих резолюцій ухвалило віче вислати привітну телеграму до тимчасового правителства і ради робітничих жовнірських делегатів, зазначуючи, що крім та загальних, широких демократичних підстав коїнечкою умовою свободного розвою цілої Росії і Білорусі в федераціона будова. Стоячи на становиську віддання землі працюючому безпосередньо на ріли населеню, без насильників робучих рук, резолюція передказує рішення тій аграрної реформи краєвому сейму Білорусі. Теперішнє самовільне аграрне виступлене резолюція осуджує. Відтак резолюція підчеркує потребу введення сімомісячного робочого дня, мінімум заробкою платіжі і рівності народів. Вкінці резолюція висказується за переведенням границь автономної Білорусі в згоді з сусідами. Кінчить ся резолюція візвання до організовання пролетарія: у і робочого селянства Росії та Білорусі, як одного між станами великої свободної федерації Росії.

— „Süddeutsche Monatshefte“, дуже важливий місячник, виходячий в Мюнхені, посвятив своє місце обговоренню справи: „Österreich von Innen“. Як співробітників запрошено цілай ряд австрійських політиків з різних партій, як на пр. послів Ончюла, дра Гроса, Лекера, Словінця Крека, з Поляків дра Гальбайса і дра Смоліку, з Українців дра Трільовського.

Сей последний помістив статю: „Ukrainer in Galizien“, котра припадає редакції дуже на руку, тому що була немов відповідю на статі Смолікі і Гальбайса. Вправді німецька цензура

— Відповідь осередніх держав на жадання польської Ради Стану. На засіданні тимчасової Ради Стану д. 8. червня комісарі осередніх держав зложили таку заяву: 1) бажане уstanовлення регента для польської держави відповідає зовсім намірам осередніх держав і має бути здійснене, як тільки будуть визворені умови успішної діяльності регента; 2) осередні держави признають вже тепер тимчасову Раду Стану представителькою повсталої польської держави; 3) осередні держави взывають Раду Стану, щоби предложила їм подібні внесені що до квітні, в який спосіб без нарушень становиска, яке прислугує експанійним державам, має наступити віддача поодиноких галузей адміністрації польським центральним властям (міністерствам) і як мають бути покриті кошти тих галузей адміністрації. Тими галузями адміністрації є крім судівництва і шкільництва справи віросповідань, опіка над науковою і штуковою, торговля і рільництво, усунення вогнів шкід і відбудова краю, врешті публична добредійність і сусільна опіка. Дальше очікують осередні державні представлення їх личності, котрі — аж до хвилі установлення регента — має бути поручена начальна управа відданіх польській державі галузей адміністрації.

— Спростоване друкарської ошибки. В кількох числах „Українського Слова“, в статі „На стрічку Митрополитові“ на 2 стороні в 10 стрічці 2-ої шпалти з гори місто „шаленої“ має бути „темної“.

ПОМЕРЛИ.

Гаврило Гордій, редактор „Буковини“, директор „Руської Каси“, член „Народного Дому“, „Української Бесіди“ і виділовий „Союза Січій“ в Чернівцях, по довгій та тяжкій недузі упокоївся ся дні 6. червня с. р. в 36 році життя, віддавши свою найкращі сили службі для народної справи.

Похорон відбувся в пятницю, дні 8. червня о годині 1/25 пополудні з каплиці на Центральному кладовищі у Відні.

ОПОВІСТКИ.

Второк, дні 12. червня 1917.

Нині: 12. червня гр.-кат. Ізака, римо-кат. Івана Фак.

Завтра: 13. червня гр.-кат. Єрмія римо-кат. Антонія.

Нарада в цілі висилки більшішої шкільної дітвори на вакації відбудеться від 12. червня о 5 год. попол. в салі засідань Ставропігійського Інституту (ул. Бляхарська ч. 11. Г. поверх). На ю нараду просить Головна Управа Українського педагогічного Товариства усіх членів учителівських зборів українських шкіл у Львові.

○ В середу дні 13. с. м. о 5 год. по пополудні відбудеться в тій щілі в салі Тов. „Бесіда“ при ул. Костюшки нарада ширшого Забавового комітету. Просить ся, щоби всі запрошенні Пані і Панові були ласкаві тоді як найчисленніші явити ся. — Виділ укр. Захоронки.

Українські соціалісти в Штокгольмі.

БЕРЛІН. „Vorwärts“ доносить, що делегати української, їндійської і грузинської соціалістичної партії приїхали до Штокгольму. Німецька делегація обрадувала над питаннями, поставленими їх в справі мирових проблем. Делегація виготовила зміст відповіді. В понеділок відбудеться нарада з комітетом в тій справі.

Заворушення в Росії.

БЕРЛІН. Morning Post доносить з Петрограду: однайця тисяч добре уоружених анархістів переходило останніми дніми через улици Петрограду. Надіють ся поважних заворушень в Зелені Свята і в день Всіх Святих т. в 10. червня. Брак поживи в Петрограді є чимраз більша. В Київі, де 3.000 вертаючих на фронт жов-

нірів крутилося по місті, прийшло до поважних уличних борб.

Американське військо в Англії.

До лави письменника "Matin" доносять з Лондону: Американське військо, котре онові прибуло до Англії складається головно з офіцерів і спеціальних військ, котрі мають побороти приготовлені для відділів, що прийдуть пізніше. Американське військо всіло на кораблі з початком останнього тижня, відізд його держано в тайні.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ.

3 дня 11. червня

На східнім і південно-східнім фронтах:

Не було зміни.

На Італійському фронті:

Виживаний вже від деякого часу наступ італійської VI. армії на високорівні Семи Городів і в долині Сугана зачався вчера. По пурпурному, огневім приголомлені, кинув вчера неприятель свою піхоту до борти на фронті між Асіяго і долиною Бренти. На північний захід від Асіяго удається Італійцям серед великих жертв вдерти ся до наших ровів. Вечером вже знов цілковито відкинуто неприятеля. Особливо заважають кипіла борба коло Касара Зебю і в області Монте Форні, де італійський приступ розбився о хоробрість австрійських військ. Також в долині Сугана розбилися всі наступи неприятеля в наші гарматні егні, або в рукопашній борбі.

Наші летуни зістрілили два італійські літаки.

Над Сочею не було важливих подій.

Шеф Генерального Штабу.

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

Західний фронт:

Фронт п'яльного маршала баварського наслідка престола Рупрехта:

Відтинку піскових насипів коло Nieupors I на схід від Урги зростала вчера огнева діяльність до значного напруження і сили. Також в області борти на схід від Wytschaete i Messines побільшився огонь коло вечера. Вночі по огневім наступі рушили англійські компанди проти наших ровів на захід від Hollebecke i Warbecke — та ми відверли їх. На південь від Douve не повезли ся вечером наступи Англійців на залізницю фабрику на захід від Warpetto. По обох сторонах каналу La Bassee i на південній березі Скарпи наш вищачий огонь не допустив до переведення англійських наступів, які приготовлені були коло Festubert, Loos i Monchy.

Над дорогою з Labassee до Betbunne, на північний схід від Vermelles i коло Hulluch відкрито ворожі вивідні наступи.

Фронт пруського наслідника престола:

На Chemin des Dames на захід від Cerny підійди східно і західно-prusьких полків вдерлися до французьких ровів, побили залогу та вернули з бранцями, які не вспіли втечі. Оживлений сгонь, який тут розпочався — розширився також на сусідні відтинки.

Фронт князя Альбрехта віртемберського:

Нічо важного.

На східнім фронті:

Положення незмінене.

Македонський фронт:

На фронті по обох берегах Вардару i над озером Дочран успішні для Болгарів відвідні сутички.

Перший генеральний кватир-майстер Людендорф.

Жертви на фонд інвалідів УСС

належить слати до Зем. Банку Гіпот. у Львові
Підвale 7. на щадничу книжочку ч. 3066

Рекламаційний візник від поштової оплати. Рукописі приймається лише оплачено, а звертається лише важливі застережені. — "Українське Слово" продають всі бюро по цілому краю.

Адреса редакції, адміністрації та експедиції: Львів, ул. Руска ч. 8.

Ціна оголошення:

За оголошення числимо за однієшпалтому стрічку або її місце 40 сот. Надіслане 60 сот., за стрічку або в оловістках 80 сот., в редакційній частині 1 К. звідомлення про вівчаря, заручини і т. д. 1:50 К. за стрічку найменше 4 К. Дрібні оголошення за слово 10 сот., найменше 60 сот. Словесні оголошення або розстрільним друком числимо подвійно. Сталі оголошення за окремою умовою. — За заміну адреси платить ся 50 сот.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Дентистичне заведення

Д-ра Олександра Барвінського

при вул. Саксетській ч. 17.

Вимовлені зубів без болю і пльомбовані.

Штучні зуби в кавчуку, золоті і плятні.

Пациєнтів з провінції залагоджується в найкоротшій час.

Оголошення.

ЗОВСІМ ДАРОМ!

Висилаю раненим до шпиталів і інвалідам інформації (закл. Права родин цикликів до війська і т. і.) і живопись календарці. Для інших коштують вони по 30 i 20 сот. Поручаю також 1-шу книжку видавництва "Нова культура" Оск. Уядльда, "Сфинкс без тайби", збірка оповідань з англійської мови. Ціна К 1:0, з поруч. пересилкою К 2. Чудовий зміст. Веліковий папір.

5—10

А. Березовський, Львів, ул. Карпінського ч 19.

АДРЕСА:

Hauptkasse der Zentraleitung der
Ukrainischen Legion
WIEN, VII. LEDERERGASSE 20.

□ ЧЕКОВЕ КОНТО: 12.259 □

□ ПРОСИМО НА СЮДА АДРЕСУ □

□ СЛАТИ ЛИСТИ ГІДАТКИ □

□ НА СТРИЛЕНЬКІ ЦІЛИ: □

Складайте опадності взагалі заяві гроші на процес, щоб кожен короне могла слухати народному господарству, та замінила вісік, а не марнувала ся.

Акційний капітал К. 1,300,000
Резерви Банку 300,000
Приймає вкладки на біжучий рахунок від К. 10 — на 4 проц.

Уділяє гіпотечні і землеві позики. Виплачує купочні від заставних пістів.

Відмінне по користі курсі російські рублі і вімські марки. Певність ліквідації запоручують: акційний капітал Банку і резерви. Не жадає висилає посвідки зложенні (чеки) Почтової Щадниці.

Штучні навози

як томасину, суперфосфорат, кайніт, сіль потасову і сірчан амонієвий доставляє під осінні засіві

"Краєвий Союз господарсько-торовел. Спілок"

у Львові, вул. Зім'оровича ч 20. та посилаками ціловагонними відрості з фабрик, як і в менших скількох зі своїх складів у Львові, вул. Зім'оровича ч. 20, в Перемишлі вул. Косцюшка ч. 5. і в Отрокі, Ринок ч. 6. Цінник і усієві продажі висилаємо на жадане відворотно.

З огляду на транспортні труднощі замовлення на осінь належить надсилати вже тепер.

3—8

Руська Щадниця

в Перемишлі

бульвари Йосифівські ч. 3.

Принимає і виплачує підічні вкладки щоденно з годинами урядових і опріснів із 40% починання вже від слідуючого дня по дні зложенні аж до післядіного дня перед днем відображення.

ВКЛАДКИ в "Руській Щадниці" можна складати особисто в касі товариства, почтовими переказами, грошевими листами, чеками поштової Щадниці, які Дирекція Щадниці на жадане безплатно достає, і в філіях банку встро-угорського на рахунок "Руської Щадниці".

Уділяє позичок: а) гіпотечним платним пірвичними амортизаційними ретамі на строк 10—45 після вибору позичаючого; б) на ліхомбард ефектів, і на есконт векселів. Справи позичок полагоджуються можливо скоро. Посередничину виеднівано позичок в Гал. Всесвітнім Заведеню кредитовим в Кракові.

Всіх інформацій і друків уділяє канцелярія "Руської Щадниці" ул. Косцюшка. Народний Дім, 1. пов., щоденно безкорисно в годинах урядових від 9—1 год. кромі неділі і руських свят.

Після § 14 устава "Руської Щадниці", затвердженого через і. к. міністерство внутрішніх справ вкладки в товаристві "Руська Щадниця" в Перемишлі надаються ся до ліквідації пунітарних, фондадійних і т. п. капіталів, має отже "Руська Щадниця" пунітарну обезпеччу.

При волагоджуванні закупин брошино публікувати ся на "Українське Слово".